

Brown, Nikt

Zapukać do drzwi tam gdzie nikt nie czeka
Senność i cisza, chłć i kurz ocieka ze ś
O to prawda najwyższa, jedyna, prawdziwa
Życie ostatni wzniosło krzyk
Żal i gorycz zastygły w kącikach
Wabiących się wzajem do tańca ust
Niegdyś schody wiodące do życia
Runęły by wznieść daremny trud
Czy warto pukać do drzwi?
Czy warto pukać do drzwi?
Nic już nie zakłć ciszy
Niezmącony niczym spokćj
Blask uśpionej lampy
W łagodnym wyrazie powagi
Czy warto jeszcze czekać?
Czy warto jeszcze wierzyć?
Czy warto jeszcze czekać?
Czy warto jeszcze wierzyć?
Czy warto jeszcze?